

novela (scil. zák. 152/23) má účel dojíti shodnosti s propočítáním služ. let stát. zaměstnanců v zásadních otázkách podle zák. č. 222/20 a že je nutno shodnost tu přivést k platnosti i proto, že byla zásada ta vzata za základ i při nové úpravě voj. požitků s platností od 1. ledna 1920. A branný výbor posl. sněmovny, změniv den, ke kterému vládní osnova zákona propočtení doby služ. připínala, na 1. leden 1921, uvedl ve své zprávě z 25. dubna 1923 (Tisk 4117, str. 4), že posunem tím bude docíleno konformity se stát. zaměstnanci . . . , u nichž bylo propočítání služ. let provedeno ke dni 1. ledna 1921 a že je tudíž jen aktem spravedlnosti, když propočítání bude i voj. gážistům provedeno k tomuto dni a to tím spíše, jelikož zákon požitkový pro voj. gážisty č. 195/20 nabyl účinnosti teprve dnem 1. ledna 1920, kdežto obdobný zákon pro státní zaměstnance č. 541/1919 vstoupil v platnost již dnem 1. září 1919, takže byli voj. gážisté již touto okolností značně postiženi.

Ze všeho, co předesláno, vysvítá, že se má vztahovati propočtení služ. doby voj. gážistů podle vůle zákonodárcovy nejenom na ony voj. gážisty, kteří byli ustanoveni před 1. lednem 1920 a byli dne 24. července 1923 v činné službě, nýbrž i na ty, kteří v době od 1. ledna 1920 do 24. července 1923 byli dáni do výslužby. Vyslovilo-li vl. nař. z 20. prosince 1923 č. 10 Sb. z r. 1924 v § 26, že se propočtení celkové služ. doby voj., jakož i započtení služ. dob dosud pro postup do vyšších požitků nezapočtených nebo nezapočítatelných, provede jen u voj. osob z povolání, které v den účinnosti zák. č. 152/1923 (24. července 1923) konaly ještě činnou službu jako gážisté z povolání, vztahují-li se na ně též ustanovení zák. č. 195/20, nevyhovuje příkazu danému vládě ve příčině vymezení kruhu oprávněných voj. gážistů a je ustanovení to v rozporu se zákonem.

Jak mezi stranami nesporno, byl st-1 ustanoven čsl. voj. gážistou před 1. lednem 1920 a byl jako takový dán do výslužby dnem 30. listopadu 1921. Potom však podle předeslaných vývodů náležel mezi voj. osoby z povolání, které měly podle čl. XI. zák. č. 152/23 právní a tedy stíhatelný nárok na propočtení služ. doby a porušilo nař. rozhodnutí zákon, jestliže mu propočet ten odepřelo jedině proto, že nebyl akt. gážistou v den účinnosti zákona, t. j. dne 24. července 1923.

Č. 6686.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení:
Proti rozhodnutí obvodové úřadovny stpú-u, zamítajícimu žádost o přiděl půdy, může se strana odvolat ke stpú-u.

(Nález z 28. června 1927 č. 13.133.)

Prejudikatura: Boh. 4067/24 adm.

Věc: Josef a Marie Z. v N. (adv. Dr. Ant. Klouda z Prahy) proti obvodové úřadovně státního pozemkového úřadu v Hradci Králové stran přidělu pozemků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: St-lé ucházeli se o přiděl půdy ze zabraného velkostatku S. Tato přihláška byla zamítnuta přidělovým komisařem v N. a st-lé byli o tom vyrozuměni »Seznamem zamítnutých uchazečů«. Proti tomu podali 18. února 1926 odvolání k obvodové úřadovně, která je zamítla nař. rozhodnutím, poněvadž Josef Z. jest nezemědělcem a pensistou. Rozhodnutí toto, obsahuje právní poučení, že proti němu se nepřipouští další opravný prostředek v řádné cestě instanční — — — — —

O stížnosti nss uvážil:

V nář. Boh. 4067/24 adm. bylo vysloveno, že není zákonného předpisu, jenž by ukládal stpú-u — což nutno obdobně vztaňovati i na obvodové úřadovny —, aby ke svým rozhodnutím a opatřením připojil poučení o opravných prostředcích; připojil-li však poučení takové, jest úřad podle stálé judikatury tohoto tribunálu (svr. nář. Boh. 851/24 adm.) povinen dáti poučení správné.

Žal. úřad poučení o opravných prostředcích do svého výměru pojal, oznámiv straně, že proti němu není opravného prostředku v řádné cestě instanční. Bylo tudíž zkoumati, dal-li žal. úřad poučení správné čili nic.

Dle §u 8 zák. z 11. června 1919 č. 330 Sb. o stpú-ě nejsou obvodové úřadovny ve věcech, kde část působnosti stpú-u byla na ně přenesena, konečnou instancí, nýbrž jest z jejich rozhodnutí přípustná stížnost během 14 dnů, o níž stpú rozhoduje pravoplatně. Tento § mluví sice o »rozhodnutí«, avšak je patrné ze souvislosti s §em 7 téhož zák., jenž vypočítává působnost stpú-u, že slovo »rozhodnutí« nelze pouze pojímati v technickém smyslu právním jako úkon úřadu judikujícího, nýbrž i jako pojetí vůle provésti určitou hospodářskou disposici za stát jako vlastníka přidělované půdy. Z toho jde, že i v takových případech má strana procesní nárok na to, aby o její žádosti se vyslovil stpú a aby i ten vzal v úvahu všechny okolnosti stranou uváděné a že tudíž připojené právní poučení jest nesprávné. — — — — —

Č. 6687.

Četnictvo: Podle kterých předpisů řídí se vyměřování pense býv. rak. četníkům, již za Rakouska pensionovaným?

(Nález z 28. června 1927 č. 14.017.)

V ě c: Eduard F. v O. proti ministerstvu vnitra stran výměry četnické pense.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l sloužil jako četník — titul. závodčí, byl dekretem býv. min. zeměbr. ve Vídni ze 16. srpna 1895 přeložen dnem 1. září 1895 do výslužby po superarbitraci jako invalidní a ke službě se zbraní neschopný a bylo mu vyměřeno výslužné ročních 632 K 50 h na základě započitatelné služ. doby 13 roků, 9 měsíců a 4 dnů s připočtením 10 let podle § 34, odst. 1 zák. z 25. prosince 1894 č. 1 ř. z. z r. 1895. Toto výslužné bylo mu dekretem řečeného min. z 18. září 1905 zvýšeno dle § 2 zák. z 19. července 1902 č. 220 ř. z. a prov. nař. z 2. prosince 1902 č. 223 ř. z. o 8% na 683 K 10 h ročně, později pak platebním roz-